

РЕШЕНИЕ

№ 684

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6722** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Вайс Тим“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.2, офис 201, срещу Решение № 2698 от 08.06.2023 г. по нахд № 11780/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 18-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия Г № 0008994, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), вр. чл.638, ал.4, вр. ал.1, т.2 и чл.461, т.1 от КЗ, на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния и процесуален закон и явна несправедливост. Касаторът поддържа, че обжалваният ЕФ съдържа привидно посочените в чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) реквизити, които при анализ разкриват редица пороци. В тази връзка е посочено, че районният съд неправилно е приел липсата на словесно описание на вмененото нарушение, както и липсата на твърдение да е констатирано управление на процесния автомобил като елемент от фактическия състав на чл.638, ал.4 от КЗ, като процесуално нарушение, което не е съществено. На следващо място се сочи, че районният съд е

следвало да отмени ЕФ, поради установената в ЕФ неяснота по отношение на санкционираното лице, което не е сторил. Излагат се твърдения, че липсата и непредставянето на протокол от първоначална и последваща проверка на процесното АТСС е основание за отмяна, което също не било отчетено от въззивната инстанция. Във връзка с последното възражение се сочи, че е налице нарушение на чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Твърди се, че СРС не е разгледал всички наведени от касатора аргументи, а безкритично е възпроизвел изводите на въззиваемата страна. На последно място се възразява срещу наложеното наказание с аргумент, че в конкретния случай са били налице основанията за прилагане на чл.28 ЗАНН. В заключение искането е касационната инстанция да отмени обжалваното решение и да постанови друго такова, с което да отмени електронния фиш.

В открито съдебно заседание касаторът поддържа касационната жалба чрез адв. М.. Претендира разноси по списък.

Ответникът по касация СДВР, не изпраща процесуален представител. По делото са представени подробни писмени бележки с изложено становище по съществуващото на спора. В същите се поддържа, че въззивното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Административен съд София - град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение районният съд е потвърдил ЕФ серия Г № 0008994, издаден от СДВР, с който на касатора „Вайс Тим“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането, вр. чл.638, ал.4, вр. ал.1, т.2 и чл.461, т.1 от КЗ.

От фактическа страна районният съд е приел за безспорно установено, че на 03.10.2019 г. в [населено място], на участъка на бул. Б. шосе“, който се намира между посоката, от която се идва/в която се отива от/към [улица]и [улица], е заснето с техническо средство № SD2D0030, управление на моторно превозно средство – лек автомобил, марка „Т., модел „С. 1300“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Вайс Тим“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със законен представител В. В. Б..

Към дата 03.10.2019 г. по отношение на посочения автомобил не е бил сключен валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, съгласно приложена по делото пред СРС справка от Гаранционен фонд.

От правна страна СРС е приел, че при издаването на Електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения - ЕФ е издаден от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне и съдържа всички

необходими реквизити. Въззивният съд е изложил мотиви защо намира, че ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити. Посочил е, че позоваването в обжалвания ЕФ на разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ и това, че ЕФ по КЗ във връзка с липса на съответния вид сключен и валиден застрахователен договор се издава винаги заради управление на МПС, водят до единствения възможен извод, че обвинението по фиша включва и това, че превозното средство е било управлявано. В скоби е посочено, че във фактически план наличието именно на управление освен от самия ЕФ се установява и от релевантния снимков материал, от който е видно разположението на процесното МПС върху пътното платно, като е приел, че това еднозначно сочи, че същият е бил в процес на управление, а не е паркиране. На следващо място е приел, че независимо дали [улица]в [населено място] се пресича с [улица], то няма съмнение, че обвинението е свързано с управление на МПС именно по [улица], т. е. при всяко положение по път, отворен (ноторно /общоизвестно/) за обществено ползване, което е съществено в тази връзка от гледна точка на упражняването на процесуалното право на защита на санкционираното лице. В тази връзка и видно от упражненото право на жалба срещу така издадения акт, въззивният съд е приел, че нарушителят е разбрал в какво точно се състои нарушението. По възраженията за допуснати нарушения на чл.10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., въззивният съд е приел, че при всяко положение, сочените като неспазени конкретни изисквания по Наредбата за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата имат своята правна логика като такива, свързани със скоростния режим по ЗДвП, а не с уредбата по КЗ, сочена като нарушена с обжалвания ЕФ. Във връзка с горното, съдът е посочил, че в процесния случай използваната автоматизирана система за контрол не функционира като средство за измерване, респективно съответните изисквания по ЗИ, в това число относно одобряване на типа и успешно преминаване през метрологични проверки, се явяват ирелевантни. По отношение на възражението за маловажност на нарушението е посочено, че в процесния случай няма нищо, което да отличава същия от типичния за съответния вид административни нарушения, поради което основания за квалифицирането му като маловажен, включително съобразно действащата до 23.12.2021 г. редакция на чл. 28 от ЗАНН, не са налице.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно в извода си за законосъобразност на ЕФ.

При постановяване на решението районният съд е допуснал нарушение на закона, при извода, че по отношение на ЕФ е налице необходимото съдържание

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата. По силата на посочената норма, приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вкл.

регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящия случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, не съответства по съдържанието си на императивните формални изисквания по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Липсва необходимото описание на нарушението от фактическа страна, поради което изводът в обжалваното решение, че процесното нарушение е описано с всичките му индивидуализиращи белези е неправилен и необоснован. Посочената нарушена разпоредба на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ указва, че всеки притежател на МПС е длъжен да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но отговорността при неключването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обективизиращи признаци. В настоящия случай в електронния фиш липсва описание на съставомерно обстоятелство, че е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор. Липсата на основен реквизит на електронния фиш е основание за неговата незаконосъобразност. Изводът на СРС, че предвид, че ЕФ във връзка с липса на сключена застраховка се издава винаги заради управление на МПС и предвид снимковия материал, включвало и това, че превозното средство е било управлявано, представлява предположение по обвинението и извеждане на липсващ съществен реквизит от ЕФ по тълкувателен път, което е недопустимо за административнонаказателното обвинение. Като не е отчетел обстоятелството, че липсва съставомерно обстоятелство при описание на нарушението в ЕФ районният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени и вместо него да се постанови друго за отмяната на електронния фиш.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, като основателно се преценява искането на ответника по касационната жалба за присъждане на разноски, сторени пред първата и пред касационната инстанция. Същите са доказани в размер на общо на 1044 лв. - договорено и платено в брой адвокатско възнаграждение за всяка от инстанциите, съобразно представен договор за правна защита и съдействие, фактури, платежни нареждания и извлечения от сметка. Предвид направеното възражение от насрещната страна за прекомерност и с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждение в размер на 500 лв. за касационната инстанция, 444 лв. и общо за двете инстанции 944 лв.

Воден от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. 2 от АПК, чл.63в и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2698 от 08.06.2023 г. по НАХД № 11780/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ електронен фиш Серия Г № 0008994, издаден от СДВР, с който на „Вайс Тим“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за административно нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, вр. чл. 638, ал. 4 вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ вр. чл. 461, т. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи - МВР да заплати на „Вайс Тим“ ЕООД разноси за адвокатско възнаграждение в размер общо на 944 лв. (деветстотин четирдесет и четири лева) за двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.